

Nr 517

Av herr Kollberg m. fl., om ändring i förordningen om allmän varuskatt såvitt avser byggnadsvaror.

Allmän varuskatt å förbearbetade byggnadsvaror

Varuskattens utformning i fråga om förbearbetade byggnadsvaror medför en ojämn beskattning. Detta förhållande har vid behandlingen av förslaget till allmän varuskatt under hösten 1959 i och för sig icke på något sätt bestritts. Den olikformiga beskattningen innebär, att den på byggnadsplatsen framställda produkten icke belastas av varuskatt i annan mån än för det obearbetade materialet under det att den fabriksmässigt tillverkade varan drabbas av skatt, vilket i senare fallet medför att även arbetslöner och råmaterial beskattas — oavsett om materialet i och för sig är skattepliktigt eller ej. Den fabriksmässiga tillverkningen omfattar betong och en mängd olika typer av byggnadselement, vilket medfört ett avsevärt förbilligande av bl. a. bostadsbyggandet. På grund av skattebelastningen måste riskerna för att den icke fabriksmässiga tillverkningen kommer att öka bedömas som allvarliga. Konsekvensen blir icke bara ett snedvridande av konkurrensförhållandena utan även en betydande fördyring. Under riksdagsbehandlingen av förslaget till allmän varuskatt beräknades att fördyringen skulle kunna uppgå till cirka 1,5 % av byggnadskostnaderna för bostäder.

Det finns två olika metoder att uppnå en jämn och likformig beskattning. Den ena är att låta beskattningen inträda ett led tidigare för den som fabriksmässigt framställer förbearbetade byggnadsvaror. Dessa tillverkare skulle med andra ord hänföras till konsumenter och alltså inköpa sina varor med skatt inräknad. Vid tillverkarens försäljning av förbearbetade byggnadsvaror skulle icke någon skatt utgå. Härigenom åstadkommes att den fabriksmässigt framställda varan belastas med lika stor skatt som den som tillverkas på byggnadsplatserna.

Den andra metoden, som här kan diskuteras, är uppställandet av en schablon av den typ som kommit till användning i fråga om den fabriksmässiga tillverkningen av trähus. En reducering av beskattningsvärdet efter viss procentsats skulle kunna få samma effekt som enligt den först nämnda lösningen. Ett likställande av de fabriksmässigt tillverkande företagen med konsumenter torde dock vara det enklaste och mest rättvisande sättet.

Under åberopande av det anförda hemställes,

att riksdagen måtte besluta sådan ändring i förordningen om allmän varuskatt, att skattebelastningen blir likformig för fabriksmässigt tillverkade förbearbetade byggnadsvaror och sådana varor som framställs på byggnadsplatserna samt att vederbörande utskott måtte utarbeta härför erforderlig författningstext.

Stockholm den 25 januari 1960

Gustaf Kollberg

Gösta Bohman

Ebbe Rydén

Gösta Darlin

N. Stenberg

Stig F. Hansson

Önnarp
